

**Життя посилає труднощі, щоб ви стали тими,
ким повинні стати.**

Одного разу чоловік гуляв в своєму саду і побачив на одному з дерев кокон, у якому виднілася маленька щілинка. Він довгі години стояв і спостерігав, як через цю маленьку щілину намагається вилізти метелик. Минуло багато часу, метелик ніби залишив свої зусилля, а все ніяк не міг вилізти з свого кокона. Здавалося, що метелик зробив все що міг, і більше в нього не залишилося сил.

Тоді чоловік вирішив допомогти метелику, він взяв складаний ніжик і розрізав кокон. Метелик негайно вийшов. Але його тільце було слабким і немічним, його крила були прозорими і ледь рухалися.

Чоловік продовжував спостерігати, думаючи, що ось-ось крила метелика розправляться і зміцніють і він полетить. Але нічого не сталося!

Залишок життя метелик волочив по землі своє слабке тільце, свої нерасправленні крила. Він так і не зміг літати.

А все тому, що чоловік не розумів того, що зусилля, щоб вийти через вузьку щілину кокона, необхідні метелику, щоб рідина з тіла перейшла в крила і щоб метелик зміг літати. Життя змушує метеликів з труднощами залишати свій кокон, щоб вони могли рости і розвиватися.

Іноді саме зусилля необхідні нам у житті. Якби нам дозволено було б жити, не зустрічаючись з труднощами, ми були б обділеними. Ми не змогли б бути такими сильними, як зараз. Ми ніколи не змогли б літати.

Я просив сил... А життя дало мені труднощі, щоб зробити мене сильним.

Я просив мудрості... А життя дало мені проблеми для вирішення.

Я просив багатства... А життя дало мені мозок і м'язи, щоб я міг працювати.

Я просив можливість літати... А життя дало мені перешкоди, щоб я їх долав.

Я просив любові... А життя дало мені людей, яким я міг допомагати в їх проблемах.

Я просив благ... А життя дало мені можливості.

Я нічого не отримав з того, про що просив. Але я отримав все, що мені було потрібно.